

שחר-מריו מרדכי זה בלפיתה של זה

תעודה

הוא לא יזכר שלא הקפיד על תלבשת אחידה,
שהיטיב לפתור משואות ולא מלא אחר ההוראות
כשהיה תורן; שחלה ונבחן יום אחרי שהחלים
וידע לפצח שרש, זמן ובנין של כל מיני פעלים.
אבל הוא לא יוכל לשכח איד נקלע לקטטה
ולא חש אגרופים בכטנו, רק בכי שכוץ את גרונו
בפרוודור שמוביל מכתנו אל כפתה
כשהיא עמדה שם עם כלם. וראתה.

מאז שהנני אני בא אלי ואינני

מאז שהנני אני בא אלי ואינני
מה נותר לי? שארית
הדרך אליה

נפשי

נפשי

כל רכושי

הגוף

גובה

בצמא

שמע

אני

אחד

וְאָדָם אָבוֹד לֹא יִפְחַד
לְלֶכֶת
לְאָבוֹד

כִּי כָבֵד הָרַבָּה זְמַן אֲנִי לֹא אוֹהֵב
וְהָרַבָּה יוֹתֵר זְמַן אֲנִי
אוֹהֵב אוֹתָהּ

וְאִין בְּטַקְסֵי הַחֲזוּר בְּטַבֵּעַ
מְרַהֵיב יוֹתֵר
מְשָׁלִי וְשָׁלָהּ

נוֹסְקִים לְגַבְהַ מְסַחֲרֵר וְלֶאֱרֹץ צוֹלְלִים
נְעוּלִים
זֶה-בְּלִפְתָּה-שֶׁל-זֶה

וְאִין לָהּ רָקִיעַ
יָפָה
מְזֶה

לְהַמְרִיא לִי
שְׂרָשִׁי
צְפוּר

עוֹלָם קוֹפָא בְּתַמְהוֹנוֹ

נִי
יְהִי
אוֹר